ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 30ής Ιουνίου 1992

για τη θέσπιση καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 42 και 43,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι η κοινή γεωργική πολιτική αποσκοπεί στην επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 39 της συνθήκης, λαμβανομένης υπόψη της κατάστασης που επικρατεί στην αγορά·

ότι, για τη διασφάλιση καλύτερης ισορροπίας της αγοράς, θα πρέπει να θεσπιστεί ένα νέο καθεστώς στήριξης· ότι ο καλύτερος τρόπος για την επίτευξη αυτού του στόχου είναι η προσέγγιση των κοινοτικών τιμών ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών με τις τιμές της παγκόσμιας αγοράς και η αντιστάθμιση της απώλειας εισοδήματος που προκύπτει από τη μείωση των θεσμικών τιμών, με την καταβολή αντισταθμιστικής πληρωμής στους παραγωγούς που σπέρνουν αυτά τα προϊόντα· ότι ως εκ τούτου, η επιλέξιμη έκταση θα πρέπει να περιορισθεί στις εκτάσεις που προορίζονται για αροτραίες καλλιέργειες ή στις εκτάσεις για τις οποίες χορηγήθηκαν κρατικές ενισχύσεις στο παρελθόν· ότι η εφαρμογή αυτής της αρχής σε επίπεδο παραγωγού θα μπορούσε να δημιουργήσει διαφορετικά προβλήματα στα κράτη μέλη· ότι ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την δυνατότητα να επιλέγουν μεταξύ των προηγούμενων ατομικών αναφορών και των περιφερειακών αναφορών ανάλογα με τις ιδιαίτερες περιστάσεις τους·

ότι το νέο καθεστώς στήριξης θα εφαρμοσθεί από την περίοδο εμπορίας 1993/94·

ότι οι αντισταθμιστικές πληρωμές θα πρέπει να θεσπιστούν για τις υφιστάμενες γεωργικές εκμεταλλεύσεις και ότι η συμμετοχή στο καθεστώς στήριξης θα πρέπει να γίνεται σε εθελοντική βάση·

ότι για την καταβολή των εν λόγω αντισταθμιστικών πληρωμών θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα ειδικά διαρθρωτικά χαρακτηριστικά που επηρεάζουν τις αποδόσεις και ότι θα πρέπει να αποτελέσει μέλημα των κρατών μελών η κατάρτιση σχεδίου περιφερειοποίησης, βασισμένου σε αντικειμενικά κριτήρια· ότι από τα σχέδια περιφερειοποίησης θα πρέπει να προκύψει μια ενιαία μέση απόδοση δημητριακών· ότι τα εν λόγω σχέδια θα πρέπει να είναι σύμφωνα με τις μέσες αποδόσεις κάθε περιοχής κατά τη διάρκεια συγκεκριμένης περιόδου· ότι θα πρέπει να προβλεφθεί μία ειδική διαδικασία με σκοπό την εξέταση των εν λόγω σχεδίων σε κοινοτική κλίμακα·

ότι ο αραβόσιτος έχει διαφορετική απόδοση από τα άλλα δημητριακά, γεγονός που θα μπορούσε να δικαιολογήσει διαφορετική μεταχείριση·

ότι, για τον υπολογισμό της αντισταθμιστικής πληρωμής υπέρ των σιτηρών, θα πρέπει να πολλαπλασιάζεται ένα βασικό ποσό ανά τόνο με την μέση απόδοση σε σιτηρά η οποία προσδιορίζεται για την συγκεκριμένη περιοχή·

ότι η ισχύουσα πολιτική για το σκληρό σίτο συνίσταται στην αποθάρρυνση της παραγωγής, κυρίως εκτός των παραδοσιακών ζωνών παραγωγής, και ότι η εν λόγω πολιτική θα πρέπει να συνεχιστεί· ότι, εντούτοις, θα πρέπει να καταβληθεί συμπληρωματική αντισταθμιστική πληρωμή υπέρ των δημητριακών στους παραγωγούς σκληρού σίτου στις παραδοσιακές ζώνες παραγωγής σύμφωνα με τον ισχύοντα ορισμό· ότι η εν λόγω συμπληρωματική πληρωμή θα πρέπει να αντιπροσωπεύει την αποζημίωση των παραγωγών σκληρού σίτου στις περιοχές αυτές για την απώλεια εισοδήματος που προκύπτει από την ευθυγράμμιση της τιμής του σκληρού σίτου με την τιμή για τα λοιπά σιτηρά·

ότι για τον υπολογισμό της αντισταθμιστικής πληρωμής για τους ελαιούχους σπόρους θα πρέπει να καθορισθεί μια προβλεπόμενη τιμή αναφοράς, ένα κοινοτικό ποσό αναφοράς, η μέθοδος υπολογισμού και τα δέοντα διορθωτικά μέτρα·

ότι, θα πρέπει να θεσπισθούν κανόνες προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ειδική κατάσταση στην Ισπανία και την Πορτογαλία, συμπεριλαμβανομένων των διαφορετικών ρυθμών ολοκλήρωσης, όπως προβλέπονται στην πράξη προσχώρησης του 1985·

ότι, για τη διευκόλυνση των εργασιών διαχείρισης και ελέγχου οι αντισταθμιστικές πληρωμές θα πρέπει να χορηγούνται δυνάμει ενός «γενικού καθεστώτος» για όλους τους παραγωγούς και ενός «απλοποιημένου καθεστώτος» μόνο για τους μικροπαραγωγούς·

ότι ο ορισμός των μικροπαραγωγών θα πρέπει να γίνεται με βάση μια έκταση ισοδύναμη με την μέγιστη ετήσια παραγωγή που δεν υπερβαίνει τους 92 τόνους δημητριακών· ότι οι μέσες αποδόσεις για τα σιτηρά στις διάφορες περιοχές, που έχουν καθοριστεί στα σχέδια περιφερειοποίησης με σκοπό τη χορήγηση της ενίσχυσης, θα πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη για τον ορισμό των μικροπαραγωγών·

ότι για να τους καταβληθούν οι αντισταθμιστικές πληρωμές στα πλαίσια του «γενικού καθεστώτος» οι παραγωγοί πρέπει να προβούν σε προσωρινή παύση της καλλιέργειας ενός προκαθορισμένου τμήματος των αρόσιμων γαιών τους· ότι η προσωρινή παύση της καλλιέργειας γαιών θα πρέπει

(1) ΕΕ αριθ. C 303 της 22. 11. 1991, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. C 125 της 18. 5. 1992.
(3) ΕΕ αριθ. C 98 της 21. 4. 1992, σ. 15.

να οργανωθεί με βάση την εναλλαγή· ότι η μη εναλλαγή της αγρανάπαυσης πρέπει να επιτραπεί αλλά σε υψηλότερο ποσοστό το οποίο πρέπει να προσδιορισθεί βάσει μιας επιστημονικής μελέτης συγκριτικής αποτελεσματικότητας σε σχέση με τον έλεγχο της παραγωγής σε περίπτωση εναλλακτικής και μη εναλλακτικής αγρανάπαυσης· ότι οι εκτάσεις που θα παύσουν να καλλιεργούνται θα πρέπει να συντηρούνται κατά τρόπο που να εξακολουθούν να πληρούν ορισμένες ελάχιστες προϋποθέσεις σχετικά με το περιβάλλον· ότι οι εκτάσεις στις οποίες εφαρμόζεται η προσωρινή παύση καλλιέργειας υπό μορφή προσωρινής αγρανάπαυσης δύνανται επίσης να χρησιμοποιηθούν για την παραγωγή άλλων προϊόντων εκτός των προϊόντων διατροφής, υπό τον όρο να δύνανται να εφαρμοστούν αποτελεσματικά συστήματα ελέγχου·

ότι η υποχρέωση για προσωρινή παύση καλλιέργειας θα πρέπει αρχικά να αφορά το 15 % της έκτασης της εκμετάλλευσης για την οποία ζητείται πληρωμή· ότι το εν λόγω ποσοστό θα πρέπει να επανεξεταστεί σε συνάρτηση με την εξέλιξη της παραγωγής και της αγοράς·

ότι η υποχρέωση για την προσωρινή παύση της καλλιέργειας γαιών θα πρέπει να υπόκειται σε λογική αντιστάθμιση· ότι η αντιστάθμιση θα πρέπει να είναι ισοδύναμη με την οριστική αντισταθμιστική ενίσχυση σε περιφερειακή κλίμακα η οποία χορηγείται ανά εκτάριο σιτηρών·

ότι, δυνάμει του «απλουστευμένου καθεστώτος» για τους μικροπαραγωγούς, δεν επιβάλλεται απαίτηση παύσης της καλλιέργειας γαιών και ότι η αντισταθμιστική πληρωμή για τα σιτηρά καταβάλλεται για όλες τις περιοχές ανεξάρτητα από τις καλλιέργειες που έχουν πράγματι σπαρθεί· ότι, εντούτοις, οι παραγωγοί που ζητούν να επωφεληθούν από το εν λόγω καθεστώς, πρέπει να δεχθούν ορισμένες διαδικασίες για τη διευκόλυνση των ελέγχων·

ότι οι αντισταθμιστικές πληρωμές θα πρέπει να καταβάλλονται μία φορά το χρόνο για μία συγκεκριμένη έκταση· ότι οι περιοχές που δεν είχαν προηγουμένως καλλιεργηθεί δεν θα πρέπει να είναι επιλέξιμες για τη χορήγηση ενίσχυσης, με εξαίρεση τις εκτάσεις στις οποίες έχει εφαρμοστεί η παύση της καλλιέργειας κατά τα προηγούμενα έτη στα πλαίσια των υφισταμένων ρυθμίσεων εκουσίας παύσης της καλλιέργειας γαιών·

ότι είναι απαραίτητο να θεσπιστούν ορισμένοι όροι σχετικά με την αίτηση αντισταθμιστικών πληρωμών και να διευκρινιστεί η ημερομηνία καταβολής των εν λόγω πληρωμών στους παραγωγούς·

ότι θα πρέπει να εξακολουθεί να υπάρχει πολιτική για την ποιότητα της κράμβης·

ότι οι δαπάνες στις οποίες προβαίνουν τα κράτη μέλη λόγω των υποχρεώσεων που προκύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να χρηματοδοτηθούν από την Κοινότητα σύμφωνα με τα άρθρα 2 και 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 1970 σχετικά με τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2048/88 [2]·

ότι είναι απαραίτητο να προβλεφθούν μέτρα μεταβατικού χαρακτήρα και να παρασχεθεί δυνατότητα στην Επιτροπή να εγκρίνει, εφόσον παραστεί ανάγκη, συμπληρωματικά μεταβατικά μέτρα·

ότι το νέο καθεστώς στήριξης δεν θα εφαρμοστεί πλήρως πριν από την περίοδο εμπορίας 1995/96· ότι για την μεταβατική περίοδο εφαρμογής καθώς και για την περίοδο οριστικής εφαρμογής, θα πρέπει να αναπροσαρμοστεί η ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία σχετικά με τα συγκεκριμένα προϊόντα· ότι οι εν λόγω προσαρμογές θα πρέπει να αποτελέσουν το αντικείμενο ξεχωριστών κανονισμών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει καθεστώς καταβολής αντισταθμιστικών πληρωμών για τους παραγωγούς αροτραίων καλλιεργειών.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

— η περίοδος εμπορίας καλύπτει την περίοδο από 1ης Ιουλίου έως 30 Ιουνίου,

— ως «αροτραίες καλλιέργειες» νοούνται οι καλλιέργειες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι.

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Αντισταθμιστικές πληρωμές

Άρθρο 2

1. Οι κοινοτικοί παραγωγοί αποτραίων καλλιεργειών δύνανται να ζητήσουν τη χορήγηση αντισταθμιστικής πληρωμής υπό τους όρους που καθορίζονται στον παρόντα τίτλο.

2. Η αντισταθμιστική πληρωμή καθορίζεται ανά εκτάριο και κυμαίνεται ανάλογα με την περιοχή.

Η αντισταθμιστική πληρωμή χρησιμοποιείται για εκτάσεις αροτραίων καλλιεργειών ή για την απόσυρση γαιών σύμφωνα με το άρθρο 7 του παρόντος κανονισμού που δεν υπερβαίνουν την περιφερειακή βασική έκταση. Υπολογίζεται ως ο μέσος όρος εκταρίων μιας περιφέρειας που, κατά το 1989, 1990 και 1991 χρησιμοποιήθηκαν για αροτραίες καλλιέργειες και, ενδεχομένως, που είχαν τεθεί σε αγρανάπαυση σύμφωνα με ένα καθεστώς κρατικών ενισχύσεων. Ως περιφέρεια νοείται ένα κράτος μέλος ή μια περιφέρεια εντός ενός κράτους μέλους κατ' επιλογή του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

Όταν μια έκταση δεν αποτελεί αντικείμενο αίτησης ενίσχυσης δυνάμει του παρόντος κανονισμού αλλά χρησιμοποιείται για να δικαιολογηθεί αίτηση ενίσχυσης δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 [3] αυτή η έκταση αφαιρείται από την περιφερειακή βασική έκταση για την εν λόγω χρονική περίοδο.

[1] ΕΕ αριθ. L 94 της 28. 4. 1970, σ. 13.

[2] ΕΕ αριθ. L 185 της 15. 7. 1988, σ. 1.

[3] ΕΕ αριθ. L 168 της 28. 6. 1968.

3. Αντί για το σύστημα περιφερειακής βασικής έκτασης, ένα κράτος μέλος μπορεί να εφαρμόσει ένα σύστημα ατομικών βασικών εκτάσεων για όλο το έδαφός του. Η βασική έκταση για κάθε εκμετάλλευση υπολογίζεται ως ο μέσος όρος των εκταρίων που κατά το 1989, 1990 και 1991, χρησιμοποιήθηκαν για αροτραίες καλλιέργειες ή που είχαν τεθεί σε αγρανάπαυση στα πλαίσια ενός καθεστώτος κρατικών ενισχύσεων. Ωστόσο, στην περίπτωση που ένας παραγωγός αλλάζει τη χρήση των εκτάσεών του, η βασική του έκταση μειώνεται κατόπιν αιτήσεώς του.

Για τον υπολογισμό της ατομικής βασικής έκτασης, οι εκτάσεις που χρησιμοποιήθηκαν για να τύχουν εφαρμογής των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 δεν λαμβάνονται υπόψη.

4. Σε περίπτωση αρχικής επιλογής του καθεστώτος που αναφέρεται στην παράγραφο 2, επιτρέπεται η μεταγενέστερη προσφυγή στο καθεστώς που αναφέρεται στην παράγραφο 3.

5. Η αντισταθμιστική πληρωμή καταβάλλεται στα πλαίσια:

α) ενός «γενικού καθεστώτος», στο οποίο έχουν πρόσβαση όλοι οι παραγωγοί ή

β) ενός «απλουστευμένου καθεστώτος», στο οποίο έχουν πρόσβαση οι μικροπαραγωγοί.

Οι παραγωγοί που υποβάλλουν αίτηση για την καταβολή αντισταθμιστικής πληρωμής στα πλαίσια του γενικού καθεστώτος, υποχρεούνται να προβούν σε προσωρινή παύση της καλλιέργειας τμήματος των γαιών της εκμετάλλευσής τους έναντι αντιστάθμισης.

6. Στην περίπτωση περιφερειακής βασικής έκτασης, όταν το άθροισμα των ατομικών βασικών εκτάσεων για τις οποίες ζητείται ενίσχυση δυνάμει του καθεστώτος των παραγωγών αροτραίων καλλιεργειών συμπεριλαμβανομένης της παύσης της καλλιέργειας γαιών που προβλέπεται σε αυτό το καθεστώς, και δυνάμει του καθεστώτος της παύσης της καλλιέργειας γαιών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91 του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1991 για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων [1], είναι μεγαλύτερο από την περιφερειακή βασική έκταση, στην εν λόγω περιφέρεια εφαρμόζονται τα ακόλουθα μέτρα:

— κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου εμπορίας, η επιλέξιμη έκταση ανά γεωργό μειώνεται κατ' αναλογία για όλες τις χορηγούμενες ενισχύσεις δυνάμει του παρόντος τίτλου,

— κατά τη διάρκεια της επομένης περιόδου εμπορίας, οι παραγωγοί που επωφελούνται του γενικού καθεστώτος πρέπει να προβούν χωρίς καμία αντιστάθμιση, σε ειδική προσωρινή παύση της καλλιέργειας των γαιών. Το ποσοστό της ειδικής προσωρινής παύσης πρέπει να είναι ίσο με το ποσοστό υπέρβασης της περιφερειακής βασικής έκτασης. Αυτό προστίθεται στην υποχρέωση προσωρινής παύσης της καλλιέργειας που προβλέπεται στο άρθρο 7.

Άρθρο 3

1. Κάθε κράτος μέλος καταρτίζει σχέδιο περιφερειοποίησης αναφέροντας τα κριτήρια για τον καθορισμό των διαφόρων περιφερειών παραγωγής. Τα εφαρμοζόμενα κριτήρια πρέπει να είναι τα αρμόζοντα, να είναι αντικειμενικά και να παρέχουν την απαραίτητη ευελιξία για την αναγνώριση επί μέρους ομοιογενών ζωνών ενός ελαχίστου μεγέθους και να επιτρέπουν τον εντοπισμό των ειδικών διαρθρωτικών χαρακτηριστικών που επηρεάζουν τις αποδόσεις, όπως για παράδειγμα η γονιμότητα του εδάφους, περιλαμβανομένης και της πρέπουσας διάκρισης, όπου αυτή είναι ενδεδειγμένη μεταξύ αρδευομένων και μη αρδευομένων εκτάσεων. Αυτές οι περιφέρειες δεν πρέπει να ξεπερνούν τα σύνορα των περιφερειακών βασικών εκτάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2.

Τα κράτη μέλη μπορούν, στο σχέδιο διαφοροποίησης, να εφαρμόζουν για τον αραβόσιτο διαφορετικό ποσοστό απόδοσης σε σχέση με τα άλλα δημητριακά. Στην περίπτωση αυτή οι περιφερειακές ή ατομικές βασικές εκτάσεις, όπως αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφοι 2 και 3, που έχουν τα ίδια σύνορα πρέπει να ορίζονται χωριστά για τον αραβόσιτο και τις άλλες αροτραίες καλλιέργειες.

2. Για κάθε περιφέρεια παραγωγής, το κράτος μέλος παρέχει λεπτομερή στοιχεία των εκτάσεων και των αποδόσεων των δημητριακών, των ελαιούχων σπόρων και των πρωτεϊνούχων προϊόντων που παρήχθησαν στην εν λόγω περιφέρεια κατά τη διάρκεια της πενταετούς περιόδου από 1986/87 έως 1990/91. Οι μέσες αποδόσεις των δημητριακών και, εφόσον είναι δυνατόν, των ελαιούχων σπόρων πρέπει να υπολογίζονται χωριστά για κάθε περιφέρεια εξαιρώντας, για την περίοδο αυτή, το έτος με την ανώτατη και το έτος με την κατώτατη απόδοση.

Ωστόσο, αυτή η υποχρέωση εκπληρώνεται, στην περίπτωση των δημητριακών της Πορτογαλίας, με την παροχή στοιχείων που προέρχονται από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3653/90 του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 1990 περί των μεταβατικών διατάξεων για την κοινή οργάνωση της αγοράς σιτηρών και ρυζιού στην Πορτογαλία [2] και στην περίπτωση των πέντε νέων γερμανικών Länder με τον μέσο όρο απόδοσης που εφαρμόζεται στα άλλα γερμανικά Länder.

Όταν ένα κράτος μέλος αποφασίζει να έχει για τον αραβόσιτο διαφορετική μεταχείριση από τα άλλα δημητριακά, η μέση απόδοση των δημητριακών, η οποία δεν θα πρέπει να αλλάζει, πρέπει επίσης να χωρίζεται μεταξύ του αραβόσιτου μόνο και των άλλων δημητριακών χωρίς τον αραβόσιτο.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή τα σχέδια περιφερειοποίησης, μέχρι την 1η Αυγούστου 1992, μαζί με όλα τα υπάρχοντα δικαιολογητικά. Για την εκπλήρωση της εν λόγω υποχρέωσης τα κράτη μέλη δύνανται να αναφέρονται στα σχέδια περιφερειοποίησης που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3766/91 του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1991 που θεσπίζει σύστημα στήριξης για τους παραγωγούς σπόρων σόγιας, κραμβόσπορων, γογγυλόσπορων και ηλιανθόσπορων [3].

[1] ΕΕ αριθ. L 218 της 6. 8. 1991, σ. 1.

[2] ΕΕ αριθ. L 362 της 27. 12. 1990, σ. 28.

[3] ΕΕ αριθ. L 35 της 24. 12. 1991, σ. 17.

4. Η Επιτροπή εξετάζει τα σχέδια περιφερειοποίησης που υποβλήθηκαν από τα κράτη μέλη και βεβαιούται ότι κάθε σχέδιο βασίζεται σε αρμόζοντα κριτήρια και συμφωνεί με τα διαθέσιμα στοιχεία. Η Επιτροπή δύναται να απορρίψει τα σχέδια που δεν συμβιβάζονται με τα προαναφερθέντα σημαντικά κριτήρια και ειδικότερα με την μέση απόδοση στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. Στην περίπτωση αυτή τα σχέδια αναπροσαρμόζονται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή.

5. Το σχέδιο περιφερειοποίησης δύναται να αναθεωρηθεί από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μετά από αίτηση της Επιτροπής ή με την πρωτοβουλία του συγκεκριμένου κράτους μέλους σύμφωνα με την ίδια διαδικασία που περιγράφεται στις παραγράφους 1 μέχρι 4.

Άρθρο 4

1. Η αντισταθμιστική πληρωμή για τα δημητριακά υπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας το βασικό ποσό ανά τόνο με την μέση απόδοση των δημητριακών που υπολογίζεται στο σχέδιο περιφερειοποίησης για την συγκεκριμένη περιοχή. Σε περίπτωση ξεχωριστής μεταχείρισης του αραβοσίτου, πρέπει να χρησιμοποιείται η αντίστοιχη μέση απόδοση του αραβοσίτου και των άλλων δημητριακών.

2. Το βασικό ποσό ανά τόνο καθορίζεται σε:

— 25 Ecu για την περίοδο εμπορίας 1993/94,

— 35 Ecu για την περίοδο εμπορίας 1994/95 και.

— 45 Ecu από την περίοδο εμπορίας 1995/96.

3. Καταβάλλεται συμπληρωματική αντισταθμιστική πληρωμή για την έκταση που χρησιμοποιείται για την παραγωγή σκληρού σίτου στις παραδοσιακές ζώνες παραγωγής που απαριθμούνται στον πίνακα του παραρτήματος II, εντός του ορίου του αριθμού εκταρίων που έχουν σπαρθεί με σκληρό σίτο και είναι επιλέξιμα για τη χορήγηση ενίσχυσης για τον σκληρό σίτο κατά τις περιόδους εμπορίας 1988/89, 1989/90, 1990/91 ή 1991/92. Ο παραγωγός επιλέγει την περίοδο εμπορίας που θα ληφθεί υπόψη.

Η συμπληρωματική πληρωμή καθορίζεται σε 297 Ecu ανά εκτάριο από την περίοδο εμπορίας 1993/94.

Άρθρο 5

1. Η αντισταθμιστική πληρωμή ανά εκτάριο για τους ελαιούχους σπόρους υπολογίζεται κατά τον ακόλουθο τρόπο:

α) η προβλεπόμενη τιμή αναφοράς για τους ελαιούχους σπόρους καθορίζεται σε 163 Ecu ανά τόνο·

β) το κοινοτικό ποσό αναφοράς για τους ελαιούχους σπόρους καθορίζεται σε 359 Ecu ανά εκτάριο από την περίοδο εμπορίας 1993/94·

γ) για κάθε περιφέρεια παραγωγής που αναφέρεται στο σχέδιο περιφερειοποίησης καθορίζεται από την Επιτροπή ένα προβλεπόμενο περιφερειακό ποσό αναφοράς για τους ελαιούχους σπόρους που αντιπροσωπεύει τη σχέση μεταξύ της απόδοσης σε δημητριακά αυτής της περιφέρειας και της μέσης απόδοσης της Κοινότητας σε δημητριακά, (4,6 τόνοι/εκτάριο) ή μεταξύ της απόδοσης σε ελαιούχους σπόρους αυτής της περιφέρειας και της μέσης απόδοσης της Κοινότητας σε ελαιούχους σπόρους (2,36 τόνοι ανά εκτάριο). Για κάθε περιφέρεια κάθε κράτος μέλος ορίζει, βάσει κατάλληλων αντικειμενικών κριτηρίων ποιος τρόπος θα χρησιμοποιηθεί. Όταν το κράτος μέλος κάνει αυτή την επιλογή, δεν μπορεί να έχει συνολικό αποτέλεσμα μεγαλύτερο από εκείνο που θα είχε αν είχαν χρησιμοποιηθεί οι αποδόσεις είτε μόνον των δημητριακών είτε μόνο των ελαιούχων σπόρων·

δ) πριν από τις 30 Ιανουαρίου κάθε περιόδου εμπορίας η Επιτροπή καθορίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 38 του κανονισμού 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Σεπτεμβρίου 1966 περί δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών [1], ένα τελικό περιφερειακό ποσό αναφοράς με βάση την διαπιστωθείσα τιμή αναφοράς για τους ελαιούχους σπόρους. Ο τελικός αυτός υπολογισμός γίνεται με την αντικατάσταση της προβλεπόμενης τιμής αναφοράς από τη διαπιστωθείσα τιμή αναφοράς· οι διακυμάνσεις των τιμών μέσα στα όρια του 8 % της προβλεπόμενης τιμής αναφοράς δεν λαμβάνονται υπόψη.

2. Όσον αφορά την Ισπανία και την Πορτογαλία, η διαίρεση του εδάφους αυτών των χωρών σε περιοχές θα έχει αφετηρία ένα εθνικό προβλεπόμενο ποσό αναφοράς για τους παραγωγούς ηλιανθόσπορων. Για την Πορτογαλία το ποσό καθορίζεται σε 272 Ecu ανά εκτάριο. Για την Ισπανία καθορίζεται σε 295 Ecu ανά εκτάριο για την περίοδο 1993/94 και 311 Ecu ανά εκτάριο για την περίοδο 1994/95.

Μέχρι το τέλος της περιόδου εμπορίας 1994/95, η αντισταθμιστική πληρωμή για μη επαγγελματίες παραγωγούς ηλιανθόσπορων στην Ισπανία και Πορτογαλία καθορίζεται από την Επιτροπή κατά τρόπο που να αποφεύγεται κάθε στρέβλωση που θα μπορούσε να προκύψει από μεταβατικές ρυθμίσεις για τους παραγωγούς ηλιανθόσπορων σε αυτές τις χώρες.

3. Η Επιτροπή δημοσιεύει τα προαναφερθέντα ποσά στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Η δημοσίευση περιλαμβάνει συνοπτική επεξήγηση των υπολογισμών που έχουν γίνει.

Άρθρο 6

Από την περίοδο εμπορίας 1993/94 η αντισταθμιστική πληρωμή ανά εκτάριο για τις καλλιέργειες πρωτεϊνούχων προϊόντων είναι 65 Ecu, πολλαπλασιαζόμενη με την περιφερειακή απόδοση δημητριακών, εξαιρουμένης της απόδοσης αραβοσίτου σε εκείνες της περιφέρειας που εφαρμόζεται χωριστή απόδοση για τον αραβόσιτο.

[1] ΕΕ αριθ. 172 της 30. 9. 1966, σ. 3025/66.

Άρθρο 7

1. Η υποχρέωση της προσωρινής παύσης της καλλιέργειας γαιών για κάθε παραγωγό που υποβάλλει αίτηση για την καταβολή αντισταθμιστικών πληρωμών στα πλαίσια του γενικού καθεστώτος, καθορίζεται:

— στην περίπτωση περιφερειακής βασικής έκτασης σε αναλογία με την έκτασή του που χρησιμοποιείται για τις συγκεκριμένες αροτραίες καλλιέργειες, για την οποία έχει υποβληθεί αίτηση και η οποία έχει τεθεί σε αγρανάπαυση σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό,

— στην περίπτωση ατομικής βασικής έκτασης, ως ποσοστιαία μείωση της συγκεκριμένης βασικής του έκτασης.

Η υποχρέωση για την προσωρινή παύση της καλλιέργειας γαιών, η οποία πρέπει να εφαρμόζεται από τις σπορές για την περίοδο εμπορίας 1993/94, αφορά ποσοστό 15 %. Η παύση της καλλιέργειας γαιών θα πραγματοποιείται με βάση ένα σύστημα εναλλαγής. Ωστόσο επιτρέπεται η παύση της καλλιέργειας χωρίς σύστημα εναλλαγής εφόσον το ποσοστό παύσης της καλλιέργειας γαιών είναι μεγαλύτερο. Αυτό το ποσοστό θα αποφασιστεί πριν από τις 31 Ιουλίου 1993 από το Συμβούλιο με ειδική πλειοψηφία βάσει πρότασης της Επιτροπής και μπορεί να ποικίλλει σε διάφορες περιφέρειες της Κοινότητας.

2. Στην περίπτωση μιας εκμετάλλευσης στην οποία υπάρχουν εκτάσεις όπου εφαρμόζεται η προσωρινή παύση καλλιέργειας σύμφωνα με το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91, οι εν λόγω εκτάσεις δεν υπολογίζονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης της προσωρινής παύσης της καλλιέργειας γαιών που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα δέοντα περιβαλλοντικά μέτρα που συμφωνούν με την ειδική κατάσταση των γαιών στις οποίες εφαρμόζεται η προσωρινή παύση καλλιέργειας.

4. Η έκταση υπό καθεστώς προσωρινής παύσης της καλλιέργειας είναι δυνατό να χρησιμοποιηθεί για την παραγωγή υλών που προορίζονται για την παρασκευή, στο έδαφος της Κοινότητας, προϊόντων που δεν προορίζονται άμεσα για κατανάλωση από τον άνθρωπο ή τα ζώα, με την επιφύλαξη εφαρμογής αποτελεσματικών συστημάτων ελέγχου.

5. Η αντιστάθμιση για την εκπλήρωση της υποχρέωσης της προσωρινής παύσης καλλιέργειας γαιών, καθορίζεται στα επίπεδα της αντισταθμιστικής πληρωμής που θα καταβάλετο από την περίοδο εμπορίας 1995/96 για τις ίδιες εκτάσεις, εάν είχαν καλλιεργηθεί με δημητριακά. Η αντιστάθμιση αυτή θα καταβάλλεται μέχρι του αριθμού εκταρίων που απαιτείται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Στην περίπτωση της Πορτογαλίας, για την αντιστάθμιση λαμβάνεται υπόψη το σχέδιο ενίσχυσης που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3653/90.

6. Όταν οι εθνικοί κανόνες σχετικά με το περιβάλλον συνεπάγονται τη μείωση της ζωικής παραγωγής από τον παραγωγό ο οποίος έπαυσε προσωρινά την καλλιέργεια μέρους της αρόσιμης γης του, ο παραγωγός αυτός μπορεί να μεταβιβάζει την υποχρέωσή του για προσωρινή παύση της καλλιέργειας σε άλλο παραγωγό στο ίδιο κράτος μέλος. Το δικαίωμά του στην αντιστάθμιση θα εξαρτάται από το αν ο παραγωγός, στον οποίο μεταβιβάστηκε η υποχρέωση, την εξετέλεσε πλήρως. Εάν η μεταβίβαση γίνεται σε περιφέρεια με διαφορετική απόδοση, η έκταση της προσωρινής παύσης της καλλιέργειας που πρέπει να τηρηθεί προσαρμόζεται ανάλογα. Αυτές οι μεταβιβαζόμενες υποχρεώσεις υπόκεινται στους γενικούς κανόνες μη εναλλασσόμενης προσωρινής παύσης της καλλιέργειας εκτός εάν έχει προβλεφθεί εναλλαγή για την εκμετάλλευση στην οποία έχει μεταβιβασθεί η υποχρέωση. Το κράτος μέλος μπορεί να απαιτεί οι μεταβιβάσεις αυτές να παραμένουν στο εσωτερικό της ίδιας περιφέρειας κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 2.

Άρθρο 8

1. Οι μικροπαραγωγοί αροτραίων καλλιεργειών δύνανται να υποβάλουν αίτηση για την καταβολή αντισταθμιστικής πληρωμής δυνάμει του απλουστευμένου καθεστώτος.

2. Μικροπαραγωγοί είναι οι παραγωγοί που υποβάλλουν αίτηση για αντισταθμιστικές πληρωμές για μια έκταση που δεν υπερβαίνει την έκταση που θα απαιτείτο για την παραγωγή 92 τόνων σιτηρών, εάν επιτύγχαναν τη μέση απόδοση σιτηρών που έχει καθοριστεί για την περιοχή τους ή, στην περίπτωση των κρατών μελών που εφαρμόζουν το σύστημα ατομικών βασικών εκτάσεων, των οποίων η ατομική βασική έκταση δεν είναι μεγαλύτερη από αυτή την έκταση.

3. Το απλουστευμένο καθεστώς:

— δεν επιβάλλει καμία υποχρέωση προσωρινής παύσης της καλλιέργειας,

— προβλέπει την καταβολή αντισταθμιστικής πληρωμής με το ποσοστό που ισχύει για τα δημητριακά για όλες τις εκτάσεις που χρησιμοποιούνται για αροτραίες καλλιέργειες.

Άρθρο 9

Οι αιτήσεις για την καταβολή αντισταθμιστικής πληρωμής καθώς και για την εκπλήρωση της υποχρέωσης της παύσης καλλιέργειας γαιών, δεν δύνανται να υποβάλλονται μόνο για αγροτεμάχια που εχρησιμοποιούντο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1991 για μόνιμη βοσκή, δάση, μόνιμες καλλιέργειες ή μη γεωργικούς σκοπούς.

Άρθρο 10

1. Οι αντισταθμιστικές πληρωμές για τα σιτηρά και για την παραγωγή πρωτεϊνούχων προϊόντων, καθώς και η αντιστάθμιση για την υποχρέωση της προσωρινής παύσης καλλιέργειας γαιών, καταβάλλονται εντός της περιόδου από 16 Οκτωβρίου έως 31 Δεκεμβρίου που έπεται της συγκομιδής.

2. Για να έχει το δικαίωμα να λάβει την αντισταθμιστική πληρωμή, ένας παραγωγός θα πρέπει, το αργότερο μέχρι τις 15 Μαΐου πριν από την εν λόγω συγκομιδή:

— να έχει ολοκληρώσει τη σπορά

— να έχει υποβάλει αίτηση.

3. Η αίτηση θα πρέπει να συνοδεύεται από σχετικά έγγραφα που θα επιτρέπουν τον προσδιορισμό των συγκεκριμένων εκτάσεων. Οι εκτάσεις που χρησιμοποιούνται για αροτραίες καλλιέργειες και οι εκτάσεις που έχουν αποσυρθεί από την καλλιέργεια σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό πρέπει να αναφέρονται χωριστά.

4. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 [1], δύναται να αποφασίσει ότι ορισμένες ποικιλίες σκληρού σίτου δεν είναι επιλέξιμες για τη συμπληρωματική πληρωμή που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3.

5. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να υπενθυμίσουν στους αιτούντες το γεγονός ότι θα πρέπει να τηρείται η ισχύουσα νομοθεσία σχετικά με το περιβάλλον.

Άρθρο 11

1. Η αντισταθμιστική πληρωμή για τους παραγωγούς κράμβης και γογγυλιών καταβάλλεται αποκλειστικά σε εκείνους που χρησιμοποιούν σπόρους εγκεκριμένης ποιότητας και ποικιλίας. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 38 του κανονισμού 136/66/ΕΟΚ, δύναται να αποφασίσει τις ποικιλίες που μπορούν να λάβουν ενίσχυση.

2. Οι παραγωγοί που υποβάλλουν αίτηση αντισταθμιστικής πληρωμής για τους ελαιούχους σπόρους, δικαιούνται προκαταβολή που δεν υπερβαίνει το 50 % του προβλεπόμενου περιφερειακού ποσού αναφοράς. Τα κράτη μέλη διενεργούν τους απαραίτητους ελέγχους σχετικά με το δικαίωμα είσπραξης της εν λόγω προκαταβολής. Η προκαταβολή καταβάλεται μόλις θεμελιωθεί το δικαίωμα είσπραξης της πληρωμής.

3. Για να έχει δικαίωμα να εισπράξει προκαταβολή, ένας παραγωγός θα πρέπει να έχει προβεί στις εργασίες σποράς και να έχει καταθέσει στον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους, μέχρι την καθορισμένη ημερομηνία για την εν λόγω περιφέρεια το αργότερο, ένα λεπτομερές σχέδιο καλλιέργειας για την εκμετάλλευσή του στο οποίο να εμφαίνεται η έκταση που θα χρησιμοποιηθεί για την καλλιέργεια ελαιούχων σπόρων.

4. Σε περίπτωση προκαταβολής, το υπόλοιπο αντιπροσωπεύει την ενδεχόμενη διαφορά μεταξύ του ποσού της προκαταβολής και του τελικού περιφερειακού ποσού αναφοράς.

5. Σε περίπτωση που ο παραγωγός αποδείξει ότι παρέμεινε ιδιοκτήτης του προϊόντος κατά τη διάρκεια μιας περιόδου που πρόκειται να καθοριστεί, δύναται να καταβληθεί μια σταθερή πριμοδότηση εμπορίας. Το ποσό της πριμοδότησης και τα κριτήρια χορήγησης αυτής της πριμοδότησης θεσπίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 38 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ.

6. Το χρονοδιάγραμμα του διαφοροποιημένου κατά περιοχές συστήματος πληρωμών προς τους αιτούντες ορίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 38 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ.

Άρθρο 12

Οι λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του παρόντος τίτλου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται αντίστοιχα στο άρθρο 38 του κανονισμού 136/66/ΕΟΚ, στο άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1117/78 [2] και στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 και συγκεκριμένα:

— εκείνοι που αφορούν τη διαχείριση των βασικών εκτάσεων καθώς και εκείνοι που αφορούν την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 4,

— εκείνοι που αφορούν την κατάρτιση των περιφερειακών σχεδίων παραγωγής, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού του ελάχιστου μεγέθους της περιφέρειας,

— εκείνοι που αφορούν τον καθορισμό των ποσών και την καταβολή των αντισταθμιστικών ενισχύσεων,

— εκείνοι που αφορούν την ελάχιστη έκταση που θα πρέπει να καλλιεργηθεί· στους εν λόγω κανόνες λαμβάνονται ιδιαίτερη υπόψη οι απαιτήσεις ελέγχου και η αναζητούμενη αποτελεσματικότητα του εν λόγω καθεστώτος,

— εκείνοι που καθορίζουν τις απαιτήσεις επιλεξιμότητας για την καταβολή συμπληρωματικού ποσού για το σκληρό σίτο,

— εκείνοι που αφορούν τον έλεγχο· με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων σχετικά με το σύστημα ολοκληρωμένης διαχείρισης και ελέγχου, οι εν λόγω κανόνες περιλαμβάνουν τη χρήση τηλεανίχνευσης ή/και τον έλεγχο αιτιολόγησης με βάση επίσημα έγγραφα δεσμευτικού χαρακτήρα τα οποία διατίθενται ήδη στις εθνικές διοικήσεις,

— εκείνοι που επιτρέπουν οι ημερομηνίες που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 και στο άρθρο 11 παράγραφος 3 να είναι διαφορετικές για ορισμένες περιοχές όπου οι εξαιρετικές κλιματολογικές συνθήκες καθιστούν ανεφάρμοστες τις κανονικές ημερομηνίες,

— εκείνοι που αφορούν την απαίτηση για έκτακτη και κανονική παύση καλλιέργειας γαιών· οι εν λόγω κανόνες ορίζουν ιδίως την έννοια της εναλλαγής, την ελάχιστη περίοδο κατ' έτος κατά την οποίαν εφαρμόζεται η παύση καλλιέργειας γαιών και τα μέτρα που θα πρέπει να ληφθούν για το περιβάλλον, ενώ παράλληλα οριοθετούνται οι περιοχές στις οποίες, για κλιματολογικούς λόγους, τα εν λόγω μέτρα δύνανται να αντικατασταθούν από άλλα καταλληλότερα,

— εκείνοι που αφορούν τους όρους εφαρμογής του άρθρου 7 παράγραφος 4 και του άρθρου 9,

— εκείνοι που αφορούν τις ειδικές διοικητικές διαδικασίες με σκοπό τη διευκόλυνση των ελέγχων για την εφαρμογή του απλουστευμένου καθεστώτος,

[1] Βλέπε σελίδα 21 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

[2] ΕΕ αριθ. L 142 της 30. 5. 1978, σ. 1.

— εκείνοι που αφορούν τις συνέπειες που έχουν για την εφαρμογή του καθεστώτος οι ενέργειες οι σχετικές με το καθεστώς ιδιοκτησίας.

Σύμφωνα με την ίδια διαδικασία, η Επιτροπή δύναται να προσθέσει στον κατάλογο του παραρτήματος I δευτερεύουσες καλλιέργειες και να υπολογίσει τις συνέπειες από τις εν λόγω προσθήκες, ειδικότερα όσον αφορά τις βασικές εκτάσεις και τις απαιτήσεις για την παύση καλλιέργειας γαιών.

Άρθρο 13

Τα μέτρα που καθορίζονται στον παρόντα τίτλο θεωρούνται ως παρεμβάσεις με σκοπό τη σταθεροποίηση των γεωργικών αγορών κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70.

ΤΙΤΛΟΣ II

Γενικές και μεταβατικές διατάξεις

Άρθρο 14

1. Η συγκομιδή του 1992 είναι η τελευταία συγκομιδή για την οποία δύνανται να υποβληθούν αιτήσεις με σκοπό τη συμμετοχή στο καθεστώς προσωρινής παύσης καλλιέργειας γαιών το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91. Οι παραγωγοί που συνεχίζουν να συμμετέχουν στο εν λόγω καθεστώς μετά από την ημερομηνία αυτή, έχουν τη δυνατότητα να πάψουν να συμμετέχουν μεταξύ της 1ης Σεπτεμβρίου και της 15ης Δεκεμβρίου των ετών από το 1992 έως το 1996. Η επιλογή αυτή περιορίζεται σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις που υπόκεινται στην αναφερόμενη στο άρθρο 7 υποχρέωση της παύσης της καλλιέργειας γαιών.

2. Η άδεια που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91 σχετικά με την χρησιμοποίηση των αρόσιμων γαιών που έχουν αποσυρθεί από την παραγωγή:

— ως βοσκότοποι με σκοπό την εκτατική κτηνοτροφία,

— για την παραγωγή φακής, ρεβυθιών και λαθουριών,

παρατείνεται.

Άρθρο 15

1. Τα ποσά των αντισταθμιστικών πληρωμών και η αποζημίωση για την υποχρέωση παύσης καλλιέργειας καθώς και το ποσοστό της έκτασης που θα αποσυρθεί από την παραγωγή, τα οποία καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό, δύνανται να τροποποιηθούν ανάλογα με την εξέλιξη της παραγωγής, της παραγωγικότητας και των αγορών σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης.

2. Από την περίοδο εμπορίας 1994/95, το Συμβούλιο δύναται να αποφασίσει, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, ότι οι διατάξεις σχετικά με τις αντισταθμιστικές πληρωμές για τους ελαιούχους σπόρους θα εφαρμόζονται και στην περίπτωση των πρωτεϊνούχων προϊόντων.

3. Οι πληρωμές που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να καταβάλλονται εξ ολοκλήρου στους δικαιούχους.

Άρθρο 16

Στην περίπτωση που απαιτούνται ειδικά μέτρα για να διευκολυνθεί η μετάβαση από το ισχύον καθεστώς στο καθεστώς που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό και ειδικότερα στην περίπτωση που η θέσπιση του εν λόγω καθεστώτος δημιουργεί σοβαρές δυσκολίες για ορισμένα προϊόντα, τα εν λόγω μέτρα θα εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται αντίστοιχα στο άρθρο 38 του κανονισμού 136/66/ΕΟΚ, στο άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1117/78 και στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 0000/92.

Άρθρο 17

1. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού σχετικά με τις ενισχύσεις στους παραγωγούς ελαιούχων σπόρων αντικαθιστούν τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3766/91 για τους ελαιούχους σπόρους που έχουν σπαρθεί για συγκομιδή μετά την 1η Ιουλίου 1993.

2. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού που αφορούν τις ενισχύσεις στις πρωτεϊνούχες καλλιέργειες, αντικαθιστούν εκείνες του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1431/82 [1] για τις πρωτεϊνούχες καλλιέργειες που έχουν σπαρθεί για συγκομιδή μετά την 1η Ιουλίου 1993.

Οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1431/82 και οι αντίστοιχες διατάξεις των κανονισμών που ισχύουν στις 30 Ιουνίου 1993, εξακολουθούν να εφαρμόζονται μετά από αυτή την ημερομηνία για τα πρωτεϊνούχα που συγκομίζονται στην Κοινότητα και αναγνωρίζονται στις 30 Ιουνίου 1993.

Άρθρο 18

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιουλίου 1992.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 30 Ιουνίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Arlindo MARQUES CUNHA

[1] ΕΕ αριθ. L 162 της 12. 6. 1982, σ. 28.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Καθορισμός των προϊόντων

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων
I. ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΑ	
1001 10	Σκληρός σίτος
1001 90	Άλλα είδη σίτου και σμιγάδι, εκτός από το σκληρό σίτο
1002 00 00	Σίκαλη
1003 00	Κριθάρι
1004 00	Βρώμη
1005	Αραβόσιτος
1007 00	Σόργος σε κόκκους
1008	Φαγόπυρο το εδώδιμο, κεχρί, κεχρί το μακρό· λοιπά σιτηρά
II. ΕΛΑΙΟΥΧΟΙ ΣΠΟΡΟΙ	
1201 00	Σπόροι σόγιας
1205 00	Κραμβόσποροι
1206 00	Σπόροι ηλίανθου
III. ΠΡΩΤΕΪΝΟΥΧΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ	
0713 10	Πίσσα
0713 50	Κουκιά και φούλια
1209 29 50	Γλυκά λούπινα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Παραδοσιακές ζώνες παραγωγής σκληρού σίτου

ΙΤΑΛΙΑ

Περιοχές

Abruzzo
Basilicata
Calabria
Campagnia
Latium
Marche
Molise
Pouilles
Sadaigne
Sicile
Toscane

ΓΑΛΛΙΑ

Περιοχές

Provence-Alpes-Côte d'Azur
Languedoc-Roussillon

ΕΛΛΑΔΑ

Περιοχές

Κεντρική Ελλάδα
Πελοπόννησος
Νησιά του Ιονίου
Θεσσαλία
Μακεδονία
Νησιά του Αιγαίου
Θράκη

ΙΣΠΑΝΙΑ

Αυτόνομες περιοχές

Andalucia
Navarra

Επαρχίες

Badajoz
Burgos
Salamanca
Toledo
Zamora
Zaragoza

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Περιφέρειες

Santarèm
Lisboa
Setúbal
Portalegre
Evora
Beja
Faro